

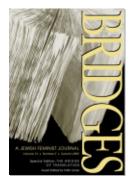

Agi Mishol

Bridges: A Jewish Feminist Journal, Volume 14, Number 2, Autumn 2009, pp. 98-100 (Article)

Published by Bridges Association

For additional information about this article

https://muse.jhu.edu/article/364416

התגלות

הַכּל נֶעֱצָר כְּשֶנִגְלַה לִי מַלְאָךְ שְנֵי הַהַּרָפִּים.

> עָמַדְתִּי, פָנֵי לַחַלוֹן וְהַכַנְתִי סָלָט,

הַסַּכִּין עָמַד לִפְצוֹעַ אֶת עוֹרָה הֶחָלַק שֶל הָעַגְּבָנִיָה.

> תָּאַי הָיוּ חַשְּמֶלִיִים וְהַגּוּף נָכַח וְנָכַח,

> > עַמּוּד הַשִּדְרָה הִתַּמֵּר מִתּוֹך אֲגַן כָּבֵד כְּעָצִיץ.

AGI MISHOL

REVELATION Translated by Lisa Katz

Everything stopped when the angel of two split seconds appeared.

I stood, my face to the window, preparing salad.

The knife was about to wound the tomato's smooth skin.

My cells electrified and my body was continuously present,

my spine rising tall out of my hips heavy as a flower stand.

בְּשֶהְתְקָרֵב נָשְמְתִּי מִזִּימִים שֶעַל קִיוּמָם לא יָדַעְתִּי, בְּהוֹנָה שָהוא כּל הַזְמִנִּים.

מָה שֶנָשַב עָלַי לא הָיָה רוּח מָה שֶנָשַב עָלַי הָיָה אוֹר וְהַכּל נָהָה לַלְשָׁם -

דַּבַּבְתִּי יוֹנְקֵי דְבָש בָּזְמֵן שָמָצץ אֶת מִילוּי הַוִּישְׁנִיאַק שָׁל לִבִּי

רַק הוא וָאָנִי מְבוּדָדִים מִן הַמֶּשֶׁרֶ בָּאַזִיקִי הַסּוֹגָרַיִים הַפְּתוּחִים.

בָּהֶרֶף הַשֵּנִי חַזַרִתִּי לִשְׁמוֹעַ אֵת נָבִיחַת הַכִּּלְבִים,

> הָעַגְכָנִיָה נִפְלְחָה לִשְׁנַיִים וַעַסִיסָה הִמִשִּירָ לִשְׁתוֹת,

הָעֲנָנִים בַּחַלוֹן הִמִשִּיכוּ לִהִתִאַמֵּן בִּצוּרוֹת

ּ וְאָם יַרְאוּ לִי אָבְנֵי שַיִּשׁ טָהוֹר שוּב אוֹמֵר רַק: מֵיִם מֵיִם. When the angel approached, I breathed through gills I didn't know I had, in the present which is all tenses.

What blew over me was not wind what blew over me was the light for which everyone longs.

I spoke the hummingbird's lines while the angel sucked my heart's brandy filling,

just the angel and me isolated from time's course inside handcuffs like parentheses.

At the other split second I returned to the sound of the dogs barking,

the tomato cut in two, its juices continued to bleed,

the clouds at the window continued to practice shapes,

and if I'm shown pure marble – I'll still call it *water water*¹.

¹ In Tractate Hagiga 14b, Babylonian Talmud: four sages entered an orchard/paradise (*pardes*): Ben Azzai, Ben Zoma, the Other, and Rabbi Akiba. Rabbi Akiba warned them, "When you enter near the stones of pure marble, do not say 'water. water,' since it is written, 'He who speaks falsehood will not be established before My eyes.'" (Psalms 101:7).